

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ करणइवकरणः क्षत्रियात् वैश्यायां जातत्वान्तु वैश्यात् शूद्रायां ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये
अयं त्वनंतरस्तस्मादपिराजा भविष्यति ॥ एतद्विब्रूतमेतथ्यं यदत्र भविता ध्रुवं ॥ ३२ ॥ वाक्यस्यैतस्य निधने दिक्षु सर्वासु भारत ॥ क्रव्यादाः प्राणदन्धोराः शि
वाश्चाशिवशंसिनः ॥ ३३ ॥ लक्षयित्वानिमित्तानि तानि घोराणि सर्वशः ॥ तेऽब्रुवन् ब्राह्मणाराजन्विदुरश्रममहामतिः ॥ ३४ ॥ यथेमानि निमित्तानि घोराणि
मनुजाधिप ॥ उत्थितानि सुते जाते ज्येष्ठे ते पुरुषर्षभ ॥ ३५ ॥ व्यक्तं कुलांतकरणो भवितैष सुतस्तव ॥ तस्य शांतिः परित्यागे गुप्तावपनयो महान् ॥ ३६ ॥ शत
मेको नमप्यस्तु पुत्राणां ते महीपते ॥ त्यजैनमेकं शांतिं चेत्कुलस्येच्छसि भारत ॥ ३७ ॥ एकेन कुरु वैक्षेमं कुलस्य जगतस्तथा ॥ त्यजेदेकं कुलस्यार्थं ग्रामस्यार्थं
कुलं त्यजेत् ॥ ३८ ॥ ग्रामं जनपदस्यार्थं आत्मार्यं पृथिवीं त्यजेत् ॥ स तथा विदुरेणोक्तस्तैश्च सर्वैर्द्विजोत्तमैः ॥ ३९ ॥ न च कारतथाराजा पुत्रस्नेहसमन्वितः ॥ ततः पु
त्रशतं पूर्णं धृतराष्ट्रस्य पार्थिव ॥ ४० ॥ मासमात्रेण संजज्ञे कन्याचैकाशताधिका ॥ गांधार्यां क्लिश्यमानायामुदरेण विवर्धता ॥ ४१ ॥ धृतराष्ट्रं महाराजं वैश्याप
र्यचरत्किल ॥ तस्मिन्संवत्सरे राजन् धृतराष्ट्रान्महायशाः ॥ ४२ ॥ जज्ञे धीमांस्ततस्तस्यां युयुत्सुः करणो नृप ॥ एवं पुत्रशतं जज्ञे धृतराष्ट्रस्य धीमतः ॥ ४३ ॥ महा
रथानां वीराणां कन्याचैकाशताधिका ॥ युयुत्सुश्च महातेजा वैश्यापुत्रः प्रतापवान् ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवप० गांधारीपुत्रोत्पत्तौ पंच
दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ७३ ॥ जनमेजय उवाच धृतराष्ट्रस्य पुत्राणामादितः कथितं त्वया ॥ ऋषेः प्रसादात्तु शतं न च कन्या प्रकीर्तिता
॥ १ ॥ वैश्यापुत्रो युयुत्सुश्च कन्याचैकाशताधिका ॥ गांधारराजदुहिता शतपुत्रेति चानघ ॥ २ ॥ उक्ता महर्षिणा तेन व्यासेना मिततेजसा ॥ कथं त्विदानीं
भगवन्कन्यां त्वंतु ब्रवीषि मे ॥ ३ ॥ यदि भागशतं पेशीकृता तेन महर्षिणा ॥ न प्रजास्यति चेद्भूयः सौवलेयी कथंचन ॥ ४ ॥ कथं तु संभवस्तस्यादुःशलायावद
स्वमे ॥ यथावदिह विप्रर्षे परमेऽत्र कुतूहलं ॥ ५ ॥ वैशंपायन उवाच साध्वयं प्रश्न उद्दिष्टः पांडवेय ब्रवीमि ते ॥ तां मांसपेशीं भगवान्स्वयमेव महात
पाः ॥ ६ ॥ शीताभिरद्भिरासिच्यभागं भागमकल्पयत् ॥ यो यथा कल्पितो भागस्तंतं धाव्यातथानृप ॥ ७ ॥

भारतभावदीपे पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

धृतराष्ट्रस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ न प्रजास्यति प्रजामात्मनो नेच्छति क्यजंतो यं शब्दः सर्वप्रातिपदिकेभ्यः

क्यचिलालंसायां सुगमुगाविति वार्तिकात् सुगागमः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥